

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

JUSTITS MINISTERIET
Civil- og Politiafdelingen

Dato: 19. december 2008
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2008-151-0245
Dok.: KBU40110
+ bilag

Kære udenrigsminister

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg sendes vedlagt Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 18. november 2008 fra Folketingets Europaudvalg. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen (SF).

Brian Mikkelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Besvarelse af spørgsmål nr. 1. af 18. november 2008 fra Folketingets Europaudvalg. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen (SF).

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes – som lovet på Europaudvalgets møde den 14. november 2008 – oversende ministerens kommentarer til de afgivne danske høringssvar på Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på beslutninger om varetægtssurrogater mellem EU’s medlemsstater?”

Svar:

Der vedlægges en kommenteret oversigt over høringssvar vedrørende forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på beslutninger om varetægtssurrogater mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

JUSTITS MINISTERIET
Civil- og Politiafdelingen

Dato: 17. december 2008
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2006-305-0400
Dok.: KBU40077

KOMMENTERET OVERSIGT

over

høringssvar vedrørende forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse på beslutninger om varetægtssurrogater mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

1. Høringen

Forslaget til rammeafgørelse har været sendt i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Politiforbundet, Statsadvokaten for Økonomisk Kriminalitet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af beskikkede advokater, Retspolitisk Forening, Amnesty International, Retsikkerhedsfonden, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Danske Regioner og Foreningen af Socialchefer i Danmark.

Justitsministeriets bemærkninger til høringssvarene er anført med kursiv.

2. Høringssvarene

2.1. Anvendelsesområde

Østre Landsret, Vestre Landsret, byretterne og Danske Regioner har ingen bemærkninger til forslaget til rammeafgørelse.

Rigspolitiet fremhæver, at det foreliggende forslag ikke forpligter medlemsstaterne til at anvende varetægtssurrogater i forhold til personer, der ikke har bopæl i den medlemsstat, hvor straffesagen finder sted. Gennemførelsen af beslutningen om varetægtssurrogat i dansk ret bør derfor i

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

givet fald ske på en sådan måde, at politiet får mulighed for at gøre indsigelse imod anvendelse af varetægtssurrogater.

Rigsadvokaten peger på, at forslaget ikke giver en person ret til, at der anvendes varetægtssurrogat som et alternativ til varetægtsfængsling som led i en straffesag. Det er således fortsat overladt den enkelte medlemsstat at fastlægge, hvornår varetægtssurrogat kan anvendes som alternativ til varetægtsfængsling. Hvis domstolene vurderer, at der foreligger bestemte grunde til at antage, at en sigtet vil unddrage sig forfølgelsen, begå ny lovovertrædelse eller påvirke efterforskningen, vil vedkommende således stadig kunne varetægtsfængsles efter retsplejelovens § 762.

På den baggrund finder Rigsadvokaten, at muligheden for at træffe beslutning om varetægtssurrogater – på samme måde som det er tilfældet i dag – alene vil være relevant, hvis det vurderes, at varetægtsfængslingens øjemed kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger (jf. retsplejelovens § 765). Anvendelsesområdet for rammeafgørelsen vil derfor være forholdsvis begrænset, når det drejer sig om tilfælde, hvor danske myndigheder beslutter, at en person skal undergives varetægtssurrogat.

Rigsadvokaten anfører herudover, at det kan overvejes, om anerkendelse og gennemførelse af de foranstaltninger, der er omfattet af forslaget til rammeafgørelse, alene bør ske efter kendelse afsagt af en dansk domstol.

Politiforbundet anfører, at balancen mellem hensynet til borgernes ret til at blive undergivet varetægtssurrogat og hensynet til sagens forfølgning og opklaring bør genovervejes. Det er forbundets erfaring, at der altid vil være en større risiko for flugt eller (forsøg på) unddragelse af strafforfølgning, når der er tale om borgere fra andre lande. Hertil kommer en række vanskeligheder med henblik på lokalisering og udlevering af den pågældende til strafforfølgning. Indførelsen af et ”lighedsprincip” for borgere med bopæl henholdsvis inden for og uden for den strafforfølgende stats grænser indebærer derfor indirekte en væsentlig vanskeliggørelse eller hindring for en strafforfølgning af borgere fra et andet land end det strafforfølgende land. Disse vanskeligheder vil ikke kompenseres tilstrækkeligt med de skitserede forslag til varetægtssurrogater og gensidig oplysningspligt mv.

Politiforbundet anfører endvidere, at retsplejeloven og udlændingeloven indeholder en række foranstaltninger, der har til formål at sikre en persons tilstedeværelse i forbindelse med strafforfølgning. En række af disse bestemmelser mister reelt deres betydning og værdi i strafforfølgende øjemed, hvis rammeafgørelsen vedtages i sin nuværende form.

Institut for Menneskerettigheder støtter, at brugen af varetægtsfængsling bør reduceres til kun det mest nødvendige og kan derfor grundlæggende støtte, at varetægtssurrogater erstatter varetægtsfængsling. Det forekommer imidlertid ikke tilstrækkeligt klart, at foranstaltninger i form af varetægtssurrogater er begrænset til tilfælde, hvor der ellers kunne ske varetægtsfængsling. Det fremgår således af betragtning 4 (tidligere betragtning 3) i præambelen, at rammeafgørelsen tager sigte på at fremme brugen af varetægtssurrogater som et alternativ til varetægtsfængsling, selv når der i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning ikke fra starten er hjemmel til varetægtsfængsling. Med forslaget til rammeafgørelse synes der således at ske en udvidelse af adgangen til at foretage indgreb over for borgeren i form af pålæg om ophold mv. Sådanne kontrolforanstaltninger kan udgøre et alvorligt indgreb i borgerens frihed.

Efter instituttets opfattelse bør anvendelsen af varetægtssurrogater begrænses til at angå to tilfælde. For det første tilfælde hvor den mistænkte ikke opholder sig i udstedelsesstaten, men kan kræves udleveret til denne stat. For det andet tilfælde hvor den mistænkte opholder sig i udstedelsesstaten og kan undergives varetægtsfængsling i henhold til udstedelsesstatens lovgivning. I modsat fald vil varetægtssurrogatet efter instituttets opfattelse i nogle situationer forringe borgerens retsstilling.

Det følger af artikel 1 og artikel 2, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse, at varetægtssurrogat er et alternativ til varetægtsfængsling, dvs. at den pågældende person i stedet for at være fængslet undergives en foranstaltning som f.eks. et forbud mod at opholde sig et bestemt sted. Et varetægtssurrogat er således et mindre indgribende alternativ til, at en person varetægtsfængsles med henblik på, at der senere gennemføres en straffesag mod den pågældende.

Forslaget til rammeafgørelse har ikke til formål at regulere betingelserne i medlemsstaternes lovgivning om, hvornår der skal eller kan pålægges varetægtssurrogater. Forslaget indebærer således ikke en ret eller pligt til at blive undergivet varetægtssurrogat. Hvorvidt den pågældende skal undergives varetægtssurrogatet afgøres fortsat alene efter de nationale regler i det udstedende land. Efter dansk ret hører det under domstolene at træffe beslutning om, hvorvidt der foreligger bestemte grunde til at antage, at en sigtet vil unddrage sig forfølgelsen, begå ny lovovertrædelse eller påvirke efterforskningen. Hvis dette er tilfældet, og lovovertrædelsen efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, vil den pågældende kunne varetægtsfængsles i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1 (forudsat at lovovertrædelsen skønnes at ville

medføre straf af fængsel i 30 dage eller derover, og fængslingen i øvrigt skønnes at være proportional, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3). Kun i de tilfælde, hvor domstolene vurderer, at varetægtsfængslingens øjemed kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, vil en beslutning om varetægtssurrogat kunne træffes efter reglerne i retsplejelovens § 765.

Anvendelsesområdet for rammeafgørelsen forventes navnlig at være tilfælde, hvor en person er til stede i udstedelsesstaten og mistænkes for en lovovertrædelse, der kan medføre varetægtsfængsling i det pågældende land. Det er derimod ikke forventningen, at der i praksis vil være mange tilfælde, hvor en person undergives varetægtssurrogat, hvis pågældende ikke opholder sig i udstedelsesstaten, selv om vedkommende senere i medfør af en europæisk arrestordre vil kunne udleveres til denne stat. Det bemærkes i den forbindelse, at forslaget indeholder flere afslagsgrunde, som ligeledes kendes fra rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Dette gælder f.eks. tilfælde, hvor der foreligger immunitet, eller hvor den pågældende er under den kriminelle lavalder. Det vil således normalt på det tidspunkt, hvor beslutningen om varetægtssurrogat træffes, være muligt for fuldbyrdesstaten at vurdere, hvorvidt den ville afslå at udlevere personen i medfør af en europæisk arrestordre. Forslaget giver imidlertid mulighed for, at en medlemsstat kan fuldbyrde en beslutning om varetægtssurrogat, selv om medlemsstaten måtte finde, at betingelserne for udlevering til udstedelsesstaten ikke er til stede. Dette kan f.eks. være relevant i sager, hvor fuldbyrdesstaten ønsker at overtage strafforfølgnings af den pågældende person fra udstedelsesstaten.

Det bemærkes, at betragtning 4 er indsat af hensyn til en enkelt medlemsstat, hvis lovgivning indebærer, at der ikke stilles krav om, at betingelserne for varetægtsfængsling skal være opfyldt for, at der kan pålægges et varetægtssurrogat.

I forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen i dansk ret vil det i givet fald blive sikret, at en person ikke vil blive undergivet varetægtssurrogat, som skal anerkendes af myndighederne i en anden medlemsstat, hvis dette i væsentlig omfang vil vanskeliggøre eller hindre strafforfølgnings af den pågældende her i landet.

2.2. Arten af varetægtssurrogater

Rigsadvokaten anfører, at de varetægtssurrogater, som medlemsstaterne bliver forpligtet til at anerkende og fuldbyrde, er foranstaltninger, der stort set svarer til de varetægtssurrogater, som fremgår af retsplejelovens § 765. Flere af varetægtssurrogaterne i rammeafgørelsen er endvidere fa-

kultative, således at det er op til den enkelte medlemsstat at afgøre, om det kan accepteres at føre tilsyn med foranstaltningerne. Rigsadvokaten finder på den baggrund, at administrationen af foranstaltningerne ikke vil skabe væsentlige praktiske problemer.

Advokatrådet finder, at en række af de varetægtssurrogater, der er nævnt i forslaget, ikke har sammenhæng med formålet med rammeafgørelsen om at sikre forfølgningen af straffesagen uden at anvende varetægtsfængsling. Dette gælder pligten til ikke at opholde sig på bestemte lokaliteter, pligten til at underkaste sig terapeutisk behandling eller afvænnings og pligten til ikke at føre bil mv. Advokatrådet opfordrer til, at relevansen af disse foranstaltninger overvejes nøje.

De former for varetægtssurrogater, som en medlemsstat bliver forpligtet til at anerkende, kendes som udgangspunkt allerede efter dansk ret. Det følger således f.eks. af retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 2, at retten kan bestemme, at sigtede kan blive underlagt en forpligtelse til at skulle overholde særlige bestemmelser vedrørende opholdssted, arbejde, anvendelse af fritid og samkvem med bestemte personer.

Særligt for så vidt angår pligten til at undergive sig terapeutisk behandling eller afvænnings og til ikke at føre bil mv., fremgår det af forslaget til rammeafgørelse, at det overlades til den enkelte medlemsstat at afgøre, om sådanne former for varetægtssurrogater skal anerkendes. Det vil i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen i dansk ret i givet fald nøje blive overvejet, om der er behov for, at danske myndigheder skal anerkende foranstaltninger af denne karakter.

2.3. Tilpasning af varetægtssurrogater

Retspolitisk Forening anfører, at fuldbyrdelsesstaten efter forslaget til rammeafgørelse ikke skal føre tilsyn med varetægtssurrogater, som ikke er forenelige med fuldbyrdelsesstatens lovgivning. Foreningen rejser i den forbindelse spørgsmål om, hvad der skal til, før et varetægtssurrogat er uforeneligt med fuldbyrdelsesstatens lovgivning. Foreningen kan således ikke acceptere, at "uforenelighed" forudsætter, at der skal være et direkte forbud mod varetægtssurrogatet i den nationale lovgivning. Derimod kan foreningen tilslutte sig, at et varetægtssurrogat skal anses for uforeneligt med national lovgivning, blot det ikke har hjemmel i dansk ret. Foreningen havde dog foretrukket, at der blev indført et krav om, at et varetægtssurrogat skal have udtrykkelig hjemmel i fuldbyrdelsesstatens nationale lovgivning, hvis det skal anvendes.

Retspolitisk Forening anfører endvidere, at der er risiko for, at grundlæggende retssikkerhedsgarantier ikke opretholdes, idet fuldbyrdelsesstaten i forbindelse med tilpasningen af et varetægtssurrogat kan have svært ved at finde et proportionalt nationalt varetægtssurrogat. Det er således ikke sikkert, at alle medlemsstater har samme retsideologiske prioritering på området for foranstaltninger for visse forbrydelser. Foreningen finder det ikke tilstrækkeligt, at udstedelsesstaten har mulighed for at trække sin anmodning tilbage, idet den pågældende person herefter ikke vil blive undergivet et varetægtssurrogat, men i stedet vil blive varetægtsfængslet.

Det vil efter rammeafgørelsen være op til myndighederne i den enkelte medlemsstat at vurdere, hvornår en foranstaltning anses for at være uforenelig med det pågældende lands nationale lovgivning. Som anført ovenfor under pkt. 2 må alle de varetægtssurrogater, som Danmark efter forslaget til rammeafgørelse i givet fald vil blive forpligtet til at anerkende, antages at være omfattet af retsplejelovens § 765 om varetægtssurrogater.

Det fremgår endvidere af rammeafgørelsen, at hvis en medlemsstat foretager tilpasning af et varetægtssurrogat, skal tilpasningen i videst muligt omfang svare til det oprindelige varetægtssurrogat og må ikke indebære, at den pågældende undergives et strengere varetægtssurrogat.

I forhold til de gældende danske regler om varetægtsfængsling og varetægtssurrogater vil rammeafgørelsen indebære, at der indføres en yderligere mulighed for, at en mistænkt, der er bosat i en anden medlemsstat, kan undergives varetægtssurrogat i stedet for at sidde varetægtsfængslet her i landet. I modsætning til de gældende regler vil den pågældende således efter rammeafgørelsens regler kunne rejse hjem til bopælsstaten.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at rammeafgørelsen indebærer en forbedring af den pågældendes retsstilling.

Det bemærkes i øvrigt, at forslaget til rammeafgørelse i lighed med en række andre rammeafgørelser bygger på princippet om gensidig anerkendelse, som er udtryk for gensidig tillid mellem medlemsstaterne til hinandens retssystemer. Princippet indebærer, at en medlemsstat – hvis en række nærmere betingelser er opfyldt – anerkender en beslutning om varetægtssurrogat, der er truffet i en anden medlemsstat. Det vil være i strid med dette princip om gensidig anerkendelse, hvis de almindelige betingelser i en medlemsstats lovgivning i alle tilfælde skulle være opfyldt i forbindelse med, at det pågældende land træffer beslutning om an-

erkendelse af en afgørelse, der er truffet af myndighederne i en anden medlemsstat.

2.4. Krav om samtykke

Advokatrådet og Institut for Menneskerettigheder finder, at anvendelse af varetægtssurrogater bør betinges af den mistænkte samtykke, jf. herved princippet i retsplejelovens § 765, stk. 2. Instituttet bemærker i den forbindelse, at formålet med denne bestemmelse netop er at reducere brugen af varetægtsfængsling i tilfælde, hvor mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige. Det forhold, at den mistænkte efter rammeafgørelsen skal indvillige i at vende tilbage til den medlemsstat, hvor personen har lovligt og sædvanligt ophold, kan efter instituttets opfattelse ikke erstatte et egentligt samtykke.

Det følger af artikel 7, stk. 1, i forslaget til rammeafgørelse, at en beslutning om varetægtssurrogat kun kan fremsendes til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende person har lovligt og sædvanligt ophold, i de tilfælde, hvor personen efter at være blevet underrettet om de berørte foranstaltninger har givet samtykke til at ville vende tilbage til denne stat. Forud for at en person eventuelt giver samtykke til, at den pågældende vil vende tilbage til sin bopælsmedlemsstat, vil vedkommende således blive informeret om, hvilke forpligtelser der er forbundet med at være undergivet et varetægtssurrogat. Det indebærer, at en person ikke mod pågældendes ønske kan blive underlagt et varetægtssurrogat, som skal anerkendes af en anden medlemsstat.

2.5. Krav om dobbelt strafbarhed

Advokatrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Institut for Menneskerettigheder og Retspolitisk Forening finder, at der altid bør kræves dobbelt strafbarhed, så fuldbyrdelsesstaten kan lade anerkendelsen af beslutningen om varetægtssurrogat være betinget af, at afgørelsen vedrører handlinger, der også udgør en overtrædelse af fuldbyrdelsesstatens lovgivning. Advokatrådet anfører i den forbindelse, at de fleste af lovovertrædelserne på listen utvivlsomt vil være strafbare i alle medlemsstater, men at der ikke er anført nogen begrundelse for at fravige princippet om dobbelt strafbarhed, ligesom beskrivelserne af de enkelte gerningsindhold er uklare. Institut for Menneskerettigheder finder det helt afgørende, at det i loven sikres, at der ikke ved efterfølgende brud på fastsatte varetægtssurrogater sker udlevering, som vil kunne indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser. Retspolitisk Forening giver udtryk for betænkelighed i forhold til, at Rådet til enhver tid kan

beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til listen over forbrydelser, hvor der ikke stilles krav om dobbelt strafbarhed.

Forslaget til rammeafgørelse lægger op til, at der – i lighed med en række andre rammeafgørelser om gensidig anerkendelse, herunder rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre – indføres en såkaldt positiv-liste. I forhold til forbrydelser, som er opført på listen, kan der ikke stilles krav om, at de pågældende forbrydelser er strafbare efter lovgivningen i den medlemsstat, som skal anerkende en beslutning om varetægtsurrogat. Forbrydelser som f.eks. terrorisme, forsættigt manddrab, menneskesmugling, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi er omfattet af positiv-listen.

For så vidt angår forbrydelser, der ikke er omfattet af positiv-listen, stilles efter rammeafgørelsen krav om, at forbrydelsen ligeledes er strafbar efter lovgivningen i den stat, som skal anerkende en beslutning, der er truffet i en anden medlemsstat (dobbelt strafbarhed).

Det bemærkes, at de forbrydelser, der er opført på positiv-listen, som udgangspunkt vil være strafbare i alle medlemsstater. Betydningen af, at en lovovertrædelse er omfattet af positiv-listen, er derfor navnlig, at myndighederne i forbindelse med anerkendelse af en beslutning, som er truffet i en anden medlemsstat, ikke skal undersøge, om lovovertrædelsen er strafbar efter lovgivningen i den medlemsstat, der anmodes om at anerkende en beslutning om varetægtsurrogat.

Det fremgår af forslaget til rammeafgørelse, at Rådet med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet kan beslutte at tilføje andre forbrydelser til positiv-listen. En tilsvarende bestemmelse findes i de øvrige rammeafgørelser om gensidig anerkendelse.

Hvis en person ikke frivilligt rejser tilbage til den medlemsstat, hvor rets-sagen mod pågældende skal gennemføres, vil vedkommende kunne udleveres til denne stat efter reglerne i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Der må i denne forbindelse selvsagt ikke ske en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser.

2.6. Andre spørgsmål

Advokatrådet anfører, at det fremgår af betragtning 11 (tidligere betragtning 6) i præambelen, at hvor det er relevant, vil der kunne anvendes elektronisk overvågning med henblik på at føre tilsyn med varetægtsurrogaterne i overensstemmelse med national lovgivning og nationale pro-

cedurer. Advokatrådet advarer imod, at denne betragtning kommer til at fungere som løftestang for at indføre mere indgribende foranstaltninger vedrørende elektronisk overvågning.

Advokatrådet peger endvidere på, at der efter forslaget kan udpeges ikke-judicielle myndigheder til at have kompetence til at træffe afgørelse i henhold til rammeafgørelsen. Det indebærer, at myndigheden ikke nødvendigvis er uafhængig. Det bør derfor overvejes, om afgørelser kun bør kunne træffes af judicielle myndigheder.

Advokatrådet anfører også, at det flere steder i forslaget nævnes, at beskyttelsen af den brede offentlighed skal forbedres. Advokatrådet henviser i den forbindelse til artikel 14 a om nødsituationer, hvorefter der kan træffes passende foranstaltninger bl.a. for at sikre beskyttelsen af offentligheden. Det er imidlertid ikke nærmere defineret i rammeafgørelsen, hvad der skal forstås med hensynet begrebet den brede offentlighed, og Advokatrådet advarer mod at indføre begrebet i strafferetsplejen.

Forslaget til rammeafgørelsen indeholder ikke regler om elektronisk overvågning. Den nævnte præambelbetragtning 11 er således ikke et udtryk for, at der kan anvendes elektronisk overvågning i videre omfang, end hvad der følger af lovgivningen i medlemsstaterne.

Forslaget til rammeafgørelse lægger op til, at den enkelte medlemsstat i overensstemmelse med national ret kan vælge, hvilke myndigheder der skal være kompetente i rammeafgørelsens forstand. Baggrunden herfor er, at det i medlemsstaterne er forskellige myndigheder, som er kompetente til at beslutte, om en person skal undergives et varetægtsurrogat. En tilsvarende bestemmelse findes i rammeafgørelsen om anerkendelse af og tilsyn med betingede straffe, alternative sanktioner og betingede domme.

Det kan oplyses, at artikel 14 a om såkaldte nødsituationer, hvor der kan træffes passende foranstaltninger bl.a. med henblik på at sikre beskyttelsen af offentligheden, under de seneste forhandlinger om rammeafgørelsen er udgået. Det er i øvrigt ikke hensigten at anvende udtrykket "hensynet til offentligheden" i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen i dansk ret.

Østre Landsret
Præsidenten

Jmt. Mdt.
27 AUG. 2009

Den 26 AUG. 2009
J.nr. 40A-ØL-41-09
init. jni

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

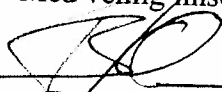
LHO

ALT (DB)

Justitsministeriet har ved brev af 13. august 2009 (Sagsnr. 2009-709-0402) anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling.

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen
Ellen Busek Porsbo

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2009 NR. 709-0402

Akt.nr. 9

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-39-09
Den 11/09-2009

Justitsministeriet har ved brev af 13. august 2009 (Sagsnummer 2009-709-0402) anmodet om eventuelle bemærkninger til et udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder anledning til at udtale sig om udkastet.

Dette brev sendes elektronisk til jm@jm.dk.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt elektronisk til jm@jm.dk

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

J. nr. 2009-4101-0032-3
Sagsbeh. Johann Herzog
Dir.tlf.
Mail joh@domstolsstyrelsen.dk

7.september 2009

Høringssvar

Domstolsstyrelsen har den 13. august 2009 modtaget Justitsministeriets høring over udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.

Styrelsen noterer sig, at det i bemærkningerne til forslaget anføres, at folketingsbeslutningen på det foreliggende grundlag ikke skønnes at have administrative eller økonomiske konsekvenser af betydning, og har ikke i øvrigt bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Niels Juhl

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
- 1 SEP. 2009

DATO 31. august 2009

JOURNAL NR.

RA-2009-220-0026

BEDES ANFORT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: AG

MA LHO

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Vedr. Deres sagsnummer 2009-709-0402

Ved skrivelse af 13. august 2009 har Justitsministeriet anmodet om Rigsadvokatens eventuelle bemærkninger til udkast til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om gensidig anerkendelse af afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.

I den anledning kan jeg oplyse, at Rigsadvokaten ikke har bemærkninger til udkastet.

På rigsadvokatens vegne

Alessandra Giraldi
Alessandra Giraldi

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2009 NR. 709-0402

Akt.nr. 8

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr.: 2009-071-216
Sagsbehandler: ASL

17 SEP. 2009

POLITIAFDELINGEN

Juridisk Sekretariat

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Telefax: 4515 0006

E-mail: politiafd@politi.dk
Web: www.politi.dk

Ved skrivelse af 13. august 2009 (sagsnr. 2009-709-0402) har Justitsministeriet anmodet Rigspolitiet om en eventuel udtalelse vedrørende udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.

I den anledning kan det indledningsvis oplyses, at Rigspolitiet tidligere har afgivet bemærkninger til et udkast til Rådets rammeafgørelse om den europæiske kontrolordre under procedurer forud for domsafsigelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Rigspolitiet bemærkede i den forbindelse, at indførelsen af en europæisk kontrolordre måtte befrygtes at vanskeliggøre efterforskningen i konkrete straffesager, og at rammeafgørelsen ville påføre politikredsene en ikke ubetydelig byrde i forbindelse med kontrol af vilkår, som måtte være fastsat i forbindelse med udenlandske afgørelser, der fuldbyrdes her i landet.

Det kan endvidere oplyses, at Rigspolitiet efterfølgende ved skrivelse af 4. november 2008 har afgivet bemærkninger til et forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på beslutninger om varetægtsurrogater mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Rigspolitiet noterede sig i den forbindelse, at forslaget i sin daværende Side 2
udformning var ændret væsentligt i forhold til det tidligere udkast.

Rigspolitiet anførte i den forbindelse, at der ikke med det da foreliggende udkast sås at være en forpligtelse for medlemslandene til at anvende ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger (varetægtssurrogater) i relation til personer, der ikke har bopæl i det medlemsland, hvor sagen finder sted. Rigspolitiet fandt i den forbindelse, at implementeringen af kontrolordren i dansk ret i givet fald burde ske på en sådan måde, at politiet får mulighed for at gøre indsigelse imod anvendelse af varetægtssurrogater. En sådan indsigelsesret vil kunne have betydning i f.eks. sager mod tyverimistænkte personer, der ikke har bopæl i Danmark.

Rigspolitiet oplyste endvidere, at der ikke forelå oplysninger, der nærmere kunne belyse, hvor mange kontrolforanstaltninger der ville skulle fuldbyrdes i Danmark i medfør af udkastet til rammeafgørelse. Rigspolitiet antog, at der formentlig ville være tale om et relativt begrænset antal, men at det dog ikke var muligt at foretage en vurdering af, hvilken byrde, der for politiet ville være forbundet med at føre tilsyn med sådanne kontrolforanstaltninger.

Rigspolitiet kan henholde sig til det tidligere anførte, idet Rigspolitiet skal bemærke, at det ikke på det foreliggende grundlag er muligt at foretage en nærmere vurdering af, hvilke økonomiske eller ressourcemæssige konsekvenser en gennemførelse af forslaget vil medføre for politiet.

Med venlig hilsen

Mogens Hendriksen
politimester

Jette Lyngsø Frank

Fra: EJOURCivilkontoret (951s03)

Sendt: 17. august 2009 10:03

Til: EJOURFormueretskontoret (951s06)

Emne: VS: Høring over udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse - Journalnr. 2009-709-0402

Fra: Janne P. Rasmussen [mailto:JAPR@domstol.dk]

Sendt: 14. august 2009 16:00

Til: Justitsministeriet

Emne: SV: Høring over udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse - Journalnr. 2009-709-0402

Dommerfuldmægtigforeningen har ingenbemærkninger.

mvh

Janne P. Rasmussen

retsassessor

Formand for Dommerfuldmægtigforeningen

43231514

24235849

Fra: Justitsministeriet Departementet - Justitsministeriet Departementet [jm@jm.dk]

Sendt: 13. august 2009 15:53

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; mail@politiforbundet.dk; Jørgen Lougart; politi@politi.dk; amnesty@amnesty.dk; bjorn.elmquist@advokathca.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; center@humanrights.dk; gat@ankl.dk; er@homannlaw.dk; jar@dommerfm.dk; mail@danskeadvokater.dk; post@retssikkerhedsfonden.dk

Emne: Høring over udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse - Journalnr. 2009-709-0402

Se venligst vedhæftede filer.

JUSTITSMINISTERIET

Justitsministeriet

Tlf.: 7226 8400

Mail: jm@jm.dk

Slotsholmsgade 10

1216 København K

7226 8400

www.justitsministeriet.dk

jm@jm.dk

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.dk> og indeholder ikke virus!

17-08-2009

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2009 Nr. 709-0402

Akt.nr. 7

→ FOT MUL

Jmt. Mdt.
10 SEP. 2009

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Lovafdelingen

2009-00664/07.04.04
7. september 2009
HB/dc

Akt + DBJ

Vedrørende høring om "Alternativ til varetægtsfængsling"

Justitsministeriets journalnummer 2009-709-0402.

Justitsministeriet har anmodet om eventuelle bemærkninger vedrørende ovennævnte.

I den anledning kan det oplyses, at Politiforbundet ikke har bemærkninger til "Alternativ til varetægtsfængsling."

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Hans Bundesen
Sekretariatsleder

Justitsministeriet
Lovafdelingen **2009NR. 709-0402**

Akt.nr. 11

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
E-mailes til jm@jm.dk

STRANDGADE 56
DK-1401 KØBENHAVN K
TEL. +45 32 69 88 88
FAX +45 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATO 16/9-09
J.NR. 540.30/21445

Høring over udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling

Institut for Menneskerettigheder har den 14. august 2009 modtaget udkast til folketingsbeslutning om forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger mellem den Europæiske Unions medlemsstater med anmodning om en eventuel udtalelse. Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på beslutninger om varetægtsurrogater mellem den Europæiske Unions medlemsstater vedrører samme forhold og har tidligere været sendt i høring.

Instituttet har med høringssvar af 18. november 2008 fremsat sine udtalelser til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på beslutninger om varetægtsurrogater mellem den Europæiske Unions medlemsstater og kan henholde sig til dette høringssvar.

Det må antages, at alle de tilsynsforanstaltninger, som Danmark efter forslaget til rammeafgørelse vil blive forpligtet til at anerkende, vil være omfattet af retsplejelovens § 765 om varetægtsurrogater. Såfremt danske myndigheder beslutter, at en person skal undergives sådanne tilsynsforanstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling, vil beslutningen blive truffet af danske domstole. Ifølge forslagets artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne imidlertid udpege ikke-judicielle myndigheder, som har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til rammeafgørelsen, forudsat at disse myndigheder har kompetence til at træffe afgørelser af tilsvarende karakter i henhold til deres nationale ret og procedurer.

- Regeringen og/eller Kommissionen offentliggør en nærmere analyse af beskyttelsen af grundrettighederne i praksis
- Der vedtages bestemmelse om, at anerkendelse og gennemførelse af forslaget tilsynsforanstaltninger (som et alternativ til varetægtsfængsling) **alene** bør kunne ske efter en dansk domstol har truffet afgørelse herom, såfremt afgørelsen er truffet af en ikke-judiciel myndighed som udstedelsesmyndighed.

Der henvises til j.nr. 2009-709-0402.

Med venlig hilsen

Jonas Christoffersen
Direktør

Instituttet er opmærksomt på, at der i rammeafgørelsens artikel 5 henvises til EU's grundlæggende rettigheder, ligesom princippet om gensidig anerkendelse hviler på, at medlemsstaterne har gensidig tillid til hinandens retssystemer. Det forekommer imidlertid ikke åbenbart, hvordan en overholdelse kan og skal sikres i praksis.

Det er vigtigt, at der sikres en egentlig adgang til domstolsprøvelse af indgreb, som har karakter af frihedsberøvelse, jf. herved Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 5, stk. 3 og 4.

Øvrige foranstaltninger efter forslaget – eksempelvis indgreb vedrørende privatlivets fred og retten til bevægelsesfrihed, omfattet af henholdsvis EMRK artikel 8 og tillægsprotokol 4, artikel 2, stk. 1, - vil enten være omfattet af den enkelte, konkrete artikel eller af EMRK artikel 13, hvorefter enhver, hvis rettigheder efter konventionen er blevet krænket, skal have adgang til effektive retsmidler. Dette forstås ikke nødvendigvis som en egentlig domstolsprøvelse, men det nationale retsmiddel skal være effektivt, såvel retligt som faktisk, herunder således at substansen i klagen skal kunne behandles, ligesom der skal være mulighed for – om nødvendigt – at kunne yde oprejsning, typisk ved tilkendelse af en erstatning.

Instituttet finder anledning til at fremhæve, at adgang til prøvelse skal finde sted enten i udstedelsesstaten eller fuldbyrdesstaten. Danske myndigheder vil som fuldbyrdesmyndighed således kunne krænke EMRK, såfremt beslutninger truffet af andre staters myndigheder (som udstedelsesmyndighed) i strid med EMRK anerkendes og gennemføres i Danmark. Danmark har med andre ord en selvstændig forpligtelse til at påse, at sådanne tilsynsforanstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling er truffet af domstole, såfremt indgrebet har karakter af frihedsberøvelse, og for så vidt angår øvrige tilsynsforanstaltninger at afgørelsen er truffet af uafhængige myndigheder og/eller kan prøves af uafhængige myndigheder. Hvis dette ikke er tilfældet vil Danmark efter EMRK være forpligtet til at undergive tilsynsforanstaltningen en uafhængig prøvelse. Der kan henvises til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis i f.eks. Pellegrini mod Italien¹ samt "Fair Balance – A Study of Proportionality, Subsidiarity and Primarity in The European Convention of Human Rights", Martinus Nijhoff Publishers, 2009, s. 326 f., Jonas Christoffersen.

Instituttet anbefaler på denne baggrund følgende:

¹ Dom af 20. juli 2001(30882/96)

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TEL. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

jm@jm.dk

DATO: 18. september 2009
J.NR.: 04-014202-09-1054
REF.: rmm-hfe

Høring over udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling

Ved e-mail af 13. august 2009 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast. Udkastet har været behandlet i Advokatrådets Strafferetsudvalg. Advokatrådet har følgende bemærkninger:

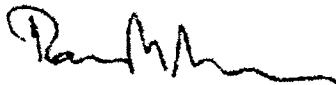
Advokatrådet har senest ved brev af 27. november 2008 afgivet hørings svar vedrørende forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på beslutninger om varetægts surrogater mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Advokatrådet skal bemærke, at det principielt kan tiltræde alternativer til varetægtsfængsel. Advokatrådet finder dog anledning til at understrege, at tilsynsforanstaltninger, der skal virke som et alternativ til varetægtsfængsel udelukkende bør finde anvendelse, hvor der er hjemmel til varetægtsfængsel, og ikke som et alternativ til løsladelse. Advokatrådet finder derfor formuleringen i nr. 4 i rammeafgørelsens præambel uheldig.

Der henvises i øvrigt i det hele til de fremsatte bemærkninger i brev af 27. november 2008, og det bemærkes, at der i den forbindelse fra Advokatrådets side blandt andet blev udtalt kritik af fravigelsen af princippet i retsplejelovens § 765 om sigtedes samtykke til surrogater for varetægt, af opgivelsen af kravet om dobbelt strafbarhed i en lang række sagstyper, af forslaget til at give Rådet mulighed for at udvide listen af sagstyper, samt til den gennemgående upræcise eller manglende definition af helt centrale begreber i forslaget.

Advokatrådet

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

jm@jm.dk

DATO: 27. november 2008
J.NR.: 04-014202-08-1107
REF.: rmm-tlc

Høring over forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på beslutninger om varetægtsurrogater mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

Ved e-mail af 21. oktober 2008 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Forslaget har været behandlet i Advokatrådets Strafferetsudvalg. Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet har ved brev af 18. januar 2007 til Justitsministeriet givet udtryk for sine synspunkter i forbindelse med høring om kontrolordrer. Der henvises til høringssvaret fra dengang.

I dette høringssvar foreslog Advokatrådet, at der indføres en ordning som i retsplejeloven § 765, hvor der kræves samtykke fra den pågældende til brug af alternative tvangsforanstaltninger.

Advokatrådet noterer med beklagelse, at dette forslag ikke er fulgt.

Der ses heller ikke at være foretaget undersøgelser og overvejelser om proportionalitetsprincippet som anbefalet af Advokatrådet.

Advokatrådet fremhævede i sit førnævnte høringsforslag det betænkelige i at kravet om dobbelt strafbarhed fuldstændig blev opgivet. I artikel 11 nævnes en lang række lovovertrædelser, hvor der ikke skal være kontrol af dobbelt strafbarhed. Rådet be- myndiges endvidere til at tilføje andre kategorier til listen.

Lovovertrædelserne omfatter forhold spændende fra sabotage og terrorisme til racisme og fremmedhad og organiseret tyveri.

De fleste lovovertrædelser på listen vil utvivlsomt være strafbare i alle medlemslande, men der er ikke anført nogen begrundelse for at fravige princippet om dobbelt strafbarhed. Endvidere er beskrivelserne af de enkelte gerningsindhold uklare. Det er således uklart, hvad der ligger i begreber som "internetkriminalitet," eller "miljøkriminalitet."

Advokatrådet skal anbefale, at der altid kræves kontrol af dobbelt strafbarhed.

Det anføres i indledningen under punkt 6, at der, hvor det er relevant, vil kunne anvendes elektronisk overvågning med henblik på at føre tilsyn med kontrolforanstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning og nationale procedurer.

Advokatrådet skal advare imod at denne bestemmelse kommer til at fungere som løftestang for at indføre mere indgribende foranstaltninger vedrørende elektronisk overvågning.

Det nævnes flere steder, at beskyttelsen af den brede offentlighed skal forbedres, herunder også i artikel 14 a om nødsituationer, hvor der kan træffes passende foranstaltninger blandt andet med henblik på at sikre beskyttelsen af offentligheden.

Det defineres ikke, hvad der nærmere skal forstås med hensynet til offentligheden.

Advokatrådet skal advare imod indførelsen af et så vidt begreb i strafferetsplejen, og anbefaler, en nærmere konkretisering af begrebets indhold.

Ifølge artikel 4 punkt 2 kan medlemsstaterne udpege ikke-judicielle myndigheder som myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelser i henhold til denne rammeafgørelse.

Dette indebærer, at myndigheden ikke nødvendigvis er uafhængig. Advokatrådet skal anbefale, at det overvejes, om at afgørelser bør kunne træffes af judicielle myndigheder.

I artikel 5 opregnes de kontrolforanstaltninger, der kan komme på tale.

Advokatrådet finder, at en række af kontrolforanstaltningerne ikke har sammenhæng med formålet, nemlig at sikre forfølgningen af straffesagen uden at anvende varetægtsfængsling. Dette gælder forpligtelse til ikke at opholde sig på bestemte lokaliteter, forpligtelse til at underkaste sig terapeutisk behandling eller afvæning, forpligtelse til ikke at føre køretøj. Advokatrådet skal opfordre til, at relevansen af disse foranstaltninger nøje overvejes.

Advokatrådet skal beklage det sene svar.

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

LANDSFORENINGEN AF
FORSVARSADVOKATER

Jmt. modt.

14 SEP. 2009

FORMAND:
HENRIK STAGETORN
ST. STRANDSTRÆDE 21
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 11
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: HS@STAGETORN.DK

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 11, 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ER@HOMANNLAW.DK

LHO
Mnt + DBJ

Amagertorv 11
11. september 2009
ER/bn
Direkte tlf.: 33 36 70 44

Vedr.: Sagsnr. 2009-709-0402. Høring over Udkast til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.

Justitsministeriet har den 13. august 2009 anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om bemærkninger til ovennævnte udkast, der har været forelagt foreningens bestyrelse.

Bestyrelsen bemærker, at den tidligere har været hørt over en grøn bog med samme tema og svarede herpå den 14. januar 2005, hvor man grundlæggende stillede spørgsmål ved, om de foreslåede foranstaltninger ville medvirke til at opnå det bebudede formål at medvirke til at reducere antallet af udenlandske varetægtsfængslinger forud for domsafsigelser i EU. Foreningen gentog sine betænkeligheder i et høringssvar den 3. november 2008.

Foreningen er ligeledes bekendt med Advokatrådets høringssvar af 27. november 2008 over samme tema, hvor man ligeledes havde betænkeligheder, dels med hensyn til den manglende definition af området for de pågældende foranstaltninger, dels de hensyn, som skulle afføde de pågældende indgreb, dels vedr. at kompetencen kunne henlægges til ikke-judicielle myndigheder.

Det kunne fortsat se ud som om, at de foreslåede kontrolforanstaltninger ikke er reelle alternativer til frihedsberøvelse, men snarere indgreb over for personer, som normalt bør afvente en straffesag på fri fod.

Det fremgår således af præamblen (4), at rammeafgørelsen "tager sigte på, hvor det er relevant, at fremme brugen af ikke-frihedsberøvende foranstaltninger som et **alternativ til varetægtsfængsling**, selv når der i henhold til den pågældende medlemsstats ret ikke fra starten er hjemmel for varetægtsfængsling."

Justitsministeriet
Lovafdelingen 2009 NR. 709-0402

Akt.nr. 17

Det havde nok været mere retvisende at sige **alternativ til løsladelse**.

Se også under (3), hvor det nævnes, at den nuværende ordning kun omfatter to alternativer: varetægtsfængsling eller bevægelsesfrihed uden tilsyn (hvorfor står der ikke løsladelse?). Det viser efter foreningens opfattelse, at det er et alternativ til løsladelse, snarere end et alternativ til varetægtsfængsling, der ønskes.

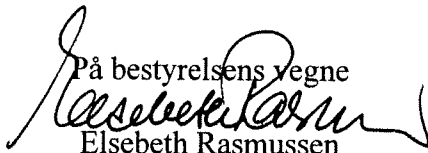
Formålet angives stadig også at være båret af hensynet til bl.a. offentligheden, uden at dette er søgt nærmere defineret, jfr. de tidligere høringsvar.

Artikel 15 taler om, hvornår fuldbyrdelsesstaten kan afslå at anerkende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger, det drejer sig – bortset fra nogle mere formelle regler når:

- c) en anerkendelse vil stride mod ne bis in idem princippet,
- d) det vil stride mod fuldbyrdelsesstatens forældelsesregler eller at
- g) den pågældende person i henhold til fuldbyrdelsesstates lovgivning på grund af sin alder ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig.

Grundlæggende savnes i rammeafgørelsen en "kattede", således at fuldbyrdelsesstaten kan afslå anmodningen, hvis der ikke skønnes behov for enten varetægtsfængsling eller alternativer hertil. Der savnes, som det har været påpeget i foreningens tidligere høringsvar, både krav til at definere, hvilke forbrydelser, der er omfattet, et krav om proportionalitet og en bedre beskyttelse i form af dobbelt strafbarhed end rammeafgørelsens artikel 14.

Foreningen må fortsat advare mod det foreslåede.

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen